

Kraków, 9 września 2022 r.

MAŁOPOLSKI
URZĄD WOJEWÓDZKI W KRAKOWIE
WYDZIAŁ PROGRAMÓW
INFRASTRUKTURALNYCH I ROLNICTWA

Znak sprawy:
WR-IV.7081.3.13.2022.KKr

**Panie/Panowie
Wójtowie, Burmistrzowie
Prezydenci Miast**

Dotyczy: *stref ochronnych ujęć wody i obowiązku przeprowadzenia analizy ryzyka.*

Szanowni Państwo,

W nawiązaniu do pisma z dnia 19 stycznia 2018 r. znak WR-IV.7081.4.1.2018 oraz pism wysyłanych w 2020 r. indywidualnie do każdej z Gmin województwa małopolskiego, uprzejmie przypominam o zadaniach, które na właścicieli ujęć wody nałożyła ustawa z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne (Dz. U. z 2021 r. poz. 2233, z późn. zm.).

W celu zapewnienia odpowiedniej jakości wody ujmowanej do zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia oraz zaopatrzenia zakładów wymagających wody wysokiej jakości, a także ze względu na ochronę zasobów ujęcia ustanawiane są strefy ochronne ujęć wody. Strefa ochronna ujęcia wody stanowi obszar, na którym obowiązują nakazy, zakazy i ograniczenia w zakresie użytkowania gruntów oraz korzystania z wód. Strefa ochronna może obejmować wyłącznie teren ochrony bezpośredniej, albo teren ochrony bezpośredniej i teren ochrony pośredniej (art. 121 ust. 2).

Strefę ochronną obejmującą wyłącznie teren ochrony bezpośredniej ustanawia właściwy obszarowo Dyrektor Zarządu Zlewni Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, dla każdego ujęcia wody, z wyłączeniem ujęć wody służących do zwykłego korzystania z wód. Strefę ochronną obejmującą teren ochrony bezpośredniej i teren ochrony pośredniej ustanawia się na podstawie analizy ryzyka, która zgodnie z art. 133 ust. 3 ustawy Prawo wodne, obejmować ma ocenę zagrożeń zdrowotnych z uwzględnieniem czynników negatywnie wpływających na jakość ujmowanej wody, przeprowadzoną w oparciu o:

- 1) analizy hydrogeologiczne (w przypadku ujęć wód podziemnych) lub hydrologiczne (w przypadku ujęć wód powierzchniowych),
- 2) dokumentacje hydrogeologiczne lub hydrologiczne (jak w pkt 1),
- 3) analizy identyfikacji źródeł zagrożenia wynikających ze sposobu zagospodarowania terenu,

4) wyniki badania jakości ujmowanej wody.

Mając na uwadze sprawność procesu oceny przedkładanych analiz ryzyka w załączniku nr 1 do niniejszego pisma przedstawiam zasady sporządzania takiego opracowania. Informuję, że przekazywane Wojewodzie Małopolskiemu analizy ryzyka są sprawdzane pod kątem spełnienia przez nie ustawowych wymagań formalnych.

Obowiązek przeprowadzenia analizy ryzyka nałożony został na właściciela ujęcia wody, realizującego zadania w zakresie zbiorowego zaopatrzenia w wodę. Oprócz tego, zgodnie z art. 133 ust. 5 ustawy Prawo wodne, analizę ryzyka przeprowadza się dla:

- a) ujęć wody dostarczających więcej niż 10 m³ wody na dobę lub służącego zaopatrzeniu w wodę więcej niż 50 osób;
- b) indywidualnych ujęć wody dostarczających do 10 m³ wody na dobę lub służących zaopatrzeniu w wodę do 50 osób, jeżeli woda jest dostarczana jako woda przeznaczona do spożycia przez ludzi, w ramach działalności handlowej, usługowej, przemysłowej albo do budynków użyteczności publicznej.

W związku z powyższym, obowiązek sporządzenia analizy ryzyka nie dotyczy wyłącznie zakładów wodociągowych, ale każdego użytkownika ujęcia, jeżeli tylko woda jest przeznaczona do spożycia przez ludzi w ramach działalności handlowej, usługowej, przemysłowej albo do budynków użyteczności publicznej. Oznacza to, że analizę ryzyka należy opracować dla ujęcia wody zaopatrującego np. szkołę, w której z wody korzystają dzieci, czy zakład przemysłowy, w którym wodę pobiera się na cele socjalno-bytowe, niezależnie od skali eksploatacji. Każde ujęcie wody wymaga sprawdzenia, czy uwarunkowania hydrogeologiczne (hydrologiczne) i sposób zagospodarowania terenu, co najmniej w obszarze zasobowym ujęcia, mogą potencjalnie doprowadzić do utraty jakości ujmowanej wody.

Zgodnie z art. 551 ust. 2 ustawy Prawo wodne, właściciele ujęć wody, dla których nie ustanowiono strefy ochronnej obejmującej teren ochrony pośredniej na przeprowadzenie analizy ryzyka mają 5 lat od daty wejścia w życie ustawy tj. **do 31 grudnia 2022 r.** Konsekwencją braku wykonania analizy ryzyka lub jej nieprzedłożenia wojewodzie w terminie do końca 2022 roku jest możliwość cofnięcia lub ograniczenia bez odszkodowania pozwolenia wodnoprawnego w drodze decyzji organu właściwego w sprawach pozwoleń wodnoprawnych (art. 415 pkt 8). W przypadku zaistnienia takiej sytuacji Gmina zostanie wcześniej poinformowana o planowanych działaniach Wojewody.

Strefę ochronną obejmującą teren ochrony bezpośredniej i teren ochrony pośredniej ustanawia wojewoda w drodze aktu prawa miejscowego. Jeżeli strefa ochronna obejmuje tereny położone w obszarze działania co najmniej 2 wojewodów, strefę ochronną ustanawiają wspólnie właściciele wojewodowie w drodze aktu prawa miejscowego.

Projekt aktu prawa miejscowego podlega uzgodnieniu z właściwym Dyrektorem Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie. Strefę ochronną ustanawia się przede wszystkim na wniosek właściciela ujęcia wody. Możliwość ustanowienia strefy ochronnej z urzędu ma charakter wyjątkowy. Jeżeli z przeprowadzonej analizy ryzyka ujęcia wód wynika potrzeba ustanowienia strefy ochronnej, obejmującej teren ochrony bezpośredniej i teren ochrony pośredniej, powinnością właściciela ujęcia jest złożenie wniosku o ustanowienie takiej strefy. W załączniku nr 2 do niniejszego pisma przedstawiono jakie elementy powinien zawierać taki wniosek.

Mając na względzie powyższe proszę o przekazanie powyższych informacji właścicielom ujęć wody prowadzącym działalność na obszarze Gminy, z podkreśleniem konieczności przedłożenia Wojewodzie Małopolskiemu sporządzonych analiz ryzyka eksploatowanych ujęć wody w ustawowym terminie, tj. do końca bieżącego roku, celem uniknięcia konsekwencji przewidzianych w art. 415 pkt 8 Prawa wodnego.

Więcej informacji można uzyskać pod nr telefonu: 12 39 21 123.

W przypadku dalszej korespondencji proszę powołać się na znak sprawy.

Z poważaniem,

*(-) Sławomir Dyl
Dyrektor Wydziału
Programów Infrastrukturalnych i Rolnictwa*

Załączniki:

Nr 1_Zasady sporządzania analizy ryzyka ujęcia wody.

Nr 2_Zawartość wniosku o ustanowienie strefy ochronnej ujęcia wody.

Otrzymują:

1. Gminy wg rozdzielnika,
2. aa.

Zasady sporządzania analiz ryzyka ujęć wody przeznaczonej do spożycia na podstawie przepisów ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne

Właściciel ujęcia wody realizujący zadania w zakresie zbiorowego zaopatrzenia w wodę jest obowiązany przeprowadzić analizę ryzyka, a następnie przekazać ją do właściwego wojewody (art. 133 ust. 4 ustawy Prawo wodne).

Analizę ryzyka przeprowadza się dla:

1. ujęć wody dostarczających więcej niż 10 m³ wody na dobę lub służących zaopatrzeniu w wodę więcej niż 50 osób;
2. indywidualnych ujęć wody dostarczających do 10 m³ wody na dobę lub służących zaopatrzeniu w wodę do 50 osób, jeżeli woda jest dostarczana, jako woda przeznaczona do spożycia przez ludzi, w ramach działalności handlowej, usługowej, przemysłowej albo do budynków użyteczności publicznej.

Obowiązek sporządzenia analizy ryzyka dotyczy wszystkich ujęć wody, spełniających opisane powyżej warunki, również takich, które posiadają strefę ochronną, obejmującą wyłącznie teren ochrony bezpośredniej.

Zgodnie z art. 133 ust. 3 ustawy Prawo wodne, strefę ochronną ustanawia się na podstawie analizy ryzyka obejmującej ocenę zagrożeń zdrowotnych z uwzględnieniem czynników negatywnie wpływających na jakość ujmowanej wody, przeprowadzoną w oparciu o:

1. analizy hydrogeologiczne lub hydrologiczne;
2. dokumentację hydrogeologiczną lub hydrologiczną;
3. analizę identyfikacji źródeł zagrożenia wynikających ze sposobu zagospodarowania terenu;
4. wyniki badania jakości ujmowanej wody.

Mając na uwadze sprawność procesu weryfikacji spełnienia wymogów formalnych przesyłanych analiz ryzyka, właściciel ujęcia wody dodatkowo powinien dołączyć:

- 1) aktualne pozwolenie wodnoprawne na pobór wody z ujęcia;
- 2) w przypadku ujęcia wody podziemnej – informacje dotyczące zatwierdzonej dokumentacji hydrogeologicznej oraz jej aktualizacji;
- 3) w przypadku ujęcia wody powierzchniowej – informacje dotyczące opracowanej dokumentacji hydrologicznej, która ma za zadanie szczegółowo opisać zlewnię powyżej tego ujęcia wody. W analizie hydrologicznej jasno wskazuje się obszar, którego dotyczy analiza ryzyka;
- 4) analizę wyników badań jakości ujmowanej wody surowej. W analizie takiej należy zinterpretować i przedstawiać wnioski wynikające z przeprowadzonych badań jakości ujmowanej wody z ostatnich kilku lat użytkowania ujęcia;
- 5) informacje na temat obowiązujących w rejonie ujęcia miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego;
- 6) kontakt do osób merytorycznie odpowiedzialnych za problematykę związaną z analizą ryzyka ujęcia wody.

W przypadku stwierdzenia braku konieczności ustanowienia strefy ochronnej, należy to wyraźnie uzasadnić we wniosku końcowym analizy ryzyka. Uzasadnienie powinno zawierać informacje na temat środków, jakie są stosowane dla monitoringu zidentyfikowanych zagrożeń i wskazywać sposoby ich minimalizacji (zarządzanie ryzykiem).

Analiza ryzyka podlega weryfikacji pod względem formalnym, zgodnie z art. 133 ust. 3 ustawy Prawo wodne. Jeżeli dokument spełnia określone wymagania formalne, właściciel ujęcia wody zostaje poinformowany o tym fakcie w formie pisemnej. W przypadku stwierdzenia braków formalnych, właściciel ujęcia wody zostanie wezwany do złożenia stosownych wyjaśnień lub uzupełnienia dokumentacji.

W przypadku nieprzedłożenia analizy ryzyka w terminie do 31 grudnia 2022 r., wojewoda wzywa właściciela ujęcia wody do jej przekazania w terminie 30 dni od dnia doręczenia wezwania. Jeżeli analiza nie zostanie przekazana wojewoda wzywa właściciela ujęcia wody do przekazania dokumentacji hydrogeologicznej lub hydrologicznej w terminie 30 dni od dnia doręczenia wezwania (art. 134 ust. 2 i 3 ustawy Prawo wodne). Jeżeli z analizy ryzyka wynika potrzeba ustanowienia strefy ochronnej obejmującej teren ochrony bezpośredniej i teren ochrony pośredniej należy równocześnie złożyć stosowny wniosek o ustanowienie strefy ochronnej.

W przypadku niewykonania analizy ryzyka lub nieprzedłożenia jej wojewodzie w określonym w ustawie terminie, czyli do końca 2022 roku, można cofnąć lub ograniczyć bez odszkodowania pozwolenie wodnoprawne, w drodze decyzji organu właściwego w sprawach pozwoleń wodnoprawnych (art. 415 pkt 8 ustawy Prawo wodne).

Analiza powinna zostać podpisana przez właściciela ujęcia. W przypadku kiedy wniosek składa pełnomocnik właściciela ujęcia wody, należy załączyć stosowne pełnomocnictwo wraz z potwierdzeniem wniesienia opłaty za pełnomocnictwo (jeżeli dotyczy).

Powyższe materiały należy złożyć w 1 egzemplarzu w formie wydruku oraz w formie elektronicznej.

Analizy ryzyka można złożyć:

- 1) przesyłając pocztą na adres:
Małopolski Urząd Wojewódzki, ul. Basztowa 22, 31-156 Kraków
- 2) osobiście w siedzibie Urzędu:
 - Kraków, ul. Basztowa 22 - Dziennik Podawczy parter pok. 24
 - Nowy Sącz, ul. Jagiellońska 52 - Dziennik Podawczy parter pok. 34
 - Tarnów, al. Solidarności 5-9 Dziennik Podawczy parter pok. 5
- 3) za pośrednictwem elektronicznej skrzynki podawczej Małopolskiego Urzędu Wojewódzkiego ePUAP: /ag9300lhke/skrytka

Zawartość wniosku o ustanowienie strefy ochronnej ujęć wody przeznaczonej do spożycia na podstawie przepisów ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne

Strefy ochronne ustanawiane są w celu zapewnienia odpowiedniej jakości wody ujmowanej do zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi oraz zaopatrzenia zakładów wymagających wody wysokiej jakości, a także ochrony zasobów wodnych (art. 120 ustawy Prawo wodne).

Strefy ochronne ujęć wód obejmują:

- 1) wyłącznie teren ochrony bezpośredniej albo,
- 2) teren ochrony bezpośredniej i teren ochrony pośredniej.

Strefa ochronna ustanawiana jest dla ujęcia wody, jeżeli przeprowadzona analiza ryzyka wskazuje potrzebę ustanowienia takiej strefy, obejmującej teren ochrony bezpośredniej i teren ochrony pośredniej.

Strefę ochronną ustanawia wojewoda w drodze aktu prawa miejscowego:

- 1) na wniosek właściciela ujęcia wody,
- 2) z urzędu.

Na podstawie art. 138 ust. 1 ustawy Prawo wodne, wniosek o ustanowienie strefy ochronnej ujęcia wody powinien zawierać:

- 1) uzasadnienie potrzeby ustanowienia strefy ochronnej, uwzględniające przeprowadzoną analizę ryzyka, o której mowa w art. 133 ust. 3, oraz propozycje granic terenu ochrony pośredniej wraz z planem sytuacyjnym,
- 2) charakterystykę techniczną ujęcia wody,
- 3) propozycję nakazów, zakazów i ograniczeń dotyczących użytkowania gruntów oraz korzystania z wód na terenach ochrony pośredniej wraz z uzasadnieniem.

Wskazówki dotyczące załączników graficznych:

- Granica terenu ochrony bezpośredniej powinna zostać przedstawiona na mapie np. ewidencyjnej w skali 1:500, 1:1000 wraz z lokalizacją ujęcia oraz tablic informujących o ustanowionej strefie ochronnej.
- Granica terenu ochrony pośredniej powinna zostać przedstawiona na mapie topograficznej w skali 1:10 000 lub 1:25 000 wraz ze wskazaniem lokalizacji ujęcia oraz tablic informujących o strefie ochronnej.

Jednoznaczne przedstawienie przebiegu granicy strefy ochronnej, obejmującej teren ochrony bezpośredniej i teren ochrony pośredniej, czyli linii granicznej wyznaczającej obszar objęty zakazami, ograniczeniami i nakazami, jest bardzo istotne dla właściwego funkcjonowania takiej strefy. Z tego powodu wskazane jest przygotowanie załączników graficznych w postaci plików w formacie wektorowym lub rastrowym w obowiązującym systemie odniesień przestrzennych, zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 15 października 2012 r. w sprawie państwowego systemu odniesień przestrzennych (Dz. U. poz. 1247 z późn. zm.).

W terminie 30 dni od dnia ogłoszenia aktu prawa miejscowego ustanawiającego strefę ochronną ujęcia wody w dzienniku urzędowym wojewoda ma obowiązek przekazać informacje o tej strefie do Systemu Informacyjnego Gospodarowania Wodami (SIGW). Wynika to z rozporządzenia Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia 10 września 2020 r. w sprawie systemu informacyjnego gospodarowania wodami (Dz. U. poz. 1656). Wskazany standard przekazania danych, w tym formaty przekazywania danych to: język znaczników geograficznych (GML) albo otwarty standard wektorowych danych przestrzennych (SHP), albo format wymiany danych przestrzennych (GeoJSON albo TopoJSON).

W

z powyższym granice terenów ochrony bezpośredniej i terenów ochrony pośredniej ujęcia wody należy przekazać w jednym ze wskazanych formatów.

Ze względu na publikację rozporządzenia w dzienniku urzędowym województwa, załączniki graficzne (mapy przekazywane w postaci elektronicznej w formacie JPG) przedstawiające strefę ochronną nie powinny przekraczać wymiarów formatu A3. W przypadku większych map należy zastosować podział na arkusze z odpowiednimi oznaczeniami (tj. układ arkuszy). Należy pamiętać, aby na mapach umieszczona była strzałka północy oraz informacja o skali mapy w postaci podziałki liniowej, która wyeliminuje możliwy błąd skalowania mapy w trakcie publikacji rozporządzenia.

Do wniosku należy dołączyć opis granicy terenu ochrony pośredniej w nawiązaniu do charakterystycznych punktów w jej przebiegu, w tym punktów z lokalizacją tablic. Tablice informujące powinny być zgodne z wzorami przedstawionymi w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 1 lipca 2019 r. w sprawie wzorów tablic informacyjnych o strefie ochronnej ujęcia wody (Dz. U. poz. 1217). Tablice umieszcza się w punktach przecięcia się granic ze szlakami komunikacyjnymi oraz w innych charakterystycznych punktach terenu. Należy przy tym pamiętać o konieczności wcześniejszego uzgodnienia lokalizacji tablic z właścicielami działek, na których zaplanowano ich ustawienie.

Do wniosku ponadto należy dołączyć:

1. analizę ryzyka;
2. kopię decyzji w sprawie ustanowienia strefy ochronnej ujęcia, obejmującej wyłącznie teren ochrony bezpośredniej, jeżeli została wydana;
3. kopię dokumentu zaświadczonego o prawie własności ujęcia (np. odpis z księgi wieczystej lub wypis z ewidencji gruntów),
4. kopię aktualnego pozwolenia wodnoprawnego na pobór wody z ujęcia;
5. kopię dokumentacji:
 - a) hydrogeologicznej – w przypadku ujęć wód podziemnych (art. 138 ust. 3 ustawy Prawo wodne), zawierającej ustalenia niezbędne do ustanowienia strefy ochronnej wraz z dokumentem zaświadcującym o jej przyjęciu/zatwierdzeniu (zawiadomienie, decyzja), a także kopie aktualizacji dokumentacji (jeżeli zostały sporządzone),
 - b) hydrologicznej – w przypadku ujęć wód powierzchniowych (art. 138 ust. 4 ustawy Prawo wodne).

Zakazy obowiązujące na terenie ochrony bezpośredniej mają charakter obligatoryjny, czyli obowiązują z mocy art. 128 ustawy Prawo wodne. W przypadku terenu ochrony pośredniej zakazy lub ograniczenia mogą być wprowadzone w danej strefie przy uwzględnieniu uwarunkowań lokalnych. Zakazy nie mogą wykraczać poza katalog zakazów wymienionych w art. 130 ustawy Prawo wodne, ale mogą być modyfikowane. Każdy zakaz oraz modyfikacja muszą być szczegółowo uzasadnione i wynikać ze specyfiki danego ujęcia wody.

Zasady dotyczące ujęć wód powierzchniowych

Zgodnie z art. 124 ust. 1 ustawy Prawo wodne, strefę ochronną ujęcia wód powierzchniowych określa się tak, aby trwale zapewnić jakość wody zgodną z rozporządzeniem Ministra Zdrowia z dnia 7 grudnia 2017 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi oraz aby zabezpieczyć wydajność ujęcia wody.

Strefę ochronną ujęcia wód powierzchniowych wyznacza się na podstawie ustaleń zawartych w dokumentacji hydrologicznej tego ujęcia.

Strefa ochronna ujęcia wody z potoku górskiego lub z górnego biegu rzeki może obejmować całą zlewnię cieku powyżej ujęcia wody.

Zasady dotyczące ujęć wód podziemnych

Zgodnie z art. 122 ustawy Prawo wodne teren ochrony pośredniej ujęcia wód podziemnych obejmuje obszar zasilania ujęcia wody. Teren taki wyznacza się na podstawie ustaleń

zawartych w dokumentacji hydrogeologicznej tego ujęcia. Jeżeli czas przepływu wód od granicy obszaru zasilania do ujęcia jest dłuższy od 25 lat, teren ochrony pośredniej ujęcia wód podziemnych wyznacza się z uwzględnieniem obszaru wyznaczonego 25-letnim czasem wymiany wód w warstwie wodonośnej.

Obowiązkowa zawartość treści dokumentacji hydrogeologicznych określona jest w Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 18 listopada 2016 r. w sprawie dokumentacji hydrogeologicznej i dokumentacji geologiczno-inżynierskiej (Dz. U. poz. 2033). Większość dokumentacji hydrogeologicznych starszych ujęć powstała w okresie, gdzie obowiązywały inne przepisy w sprawie zawartości tych dokumentów. Właściciel ujęcia powinien zaktualizować swoją dokumentację hydrogeologiczną, aby informacje w niej zawarte były przydatne do aktualnie wymaganych standardów dotyczących ujęcia.

W dokumentacji hydrogeologicznej, dla określonych warunków eksploatacji, zgodnie z obowiązującymi przepisami określa się potrzebę ustanowienia stref ochronnych, ustala się zakres obszaru zasilania ujęcia, obszaru spływu wód do ujęcia, granicę zasilania ujęcia wyznaczonego 25-letnim czasem dopływu wód do ujęcia lateralnie i czas dopływu wód w pionie, granice 25-letniego czasu wymiany wód w warstwie wodonośnej (jeżeli jest potrzeba).

Wskazana granica terenu ochrony pośredniej ujęcia wód podziemnych, powinna wynikać wprost z ustaleń zawartych w dokumentacji hydrogeologicznej tego ujęcia. W przypadku braku w dokumentacji hydrogeologicznej treści dotyczących stref ochronnych należy dokumentację dostosować do obowiązujących przepisów i wówczas przyjąć zakres terenu badanego w analizie ryzyka na podstawie danych z aktualizacji dokumentacji hydrogeologicznej.

Dostosowanie granicy terenu ochrony pośredniej wyznaczonej w dokumentacji hydrogeologicznej do linii charakterystycznych w terenie (dróg, granic działek ewidencyjnych) jest możliwe przy zachowaniu zasady, że ze strefy ochronnej nie można wyłączać obszarów znajdujących się wewnątrz terenu ochrony pośredniej wyznaczonego w dokumentacji hydrogeologicznej. Z tego powodu powierzchnia strefy ochronnej może się jedynie zwiększyć w stosunku do wskazanej w dokumentacji hydrogeologicznej. Odstępstwa od granicy wyznaczonej w dokumentacji hydrogeologicznej nie powinny być znaczące, ponieważ dodatkowe obszary to możliwość zwiększenia kosztów ustanowienia strefy ochronnej (np. odszkodowania, wykup nieruchomości).

Na podstawie art. 142 ustawy Prawo wodne, za szkody poniesione w związku z wprowadzeniem w strefie zakazów, nakazów oraz ograniczeń w zakresie użytkowania gruntów lub korzystania z wód, właścicielowi nieruchomości położonej w tej strefie przysługuje odszkodowanie na zasadach określonych w art. 471.

Roszczenie o wypłatę odszkodowania, przedawnia się z upływem 2 lat od dnia wystąpienia szkody (art. 471 ust. 5 ustawy Prawo wodne).

Wysokość odszkodowania ustala właściwy starosta, w drodze decyzji, na wniosek właściciela nieruchomości, zaś jego wysokość ustala się na dzień wejścia w życie aktu prawa miejscowego (art. 471 ust. 6 ustawy Prawo wodne). Zgodnie z art. 471 ust. 7 w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, strona może wnieść powództwo do sądu powszechnego.

Do wypłacenia odszkodowania albo wykupu nieruchomości, w związku z ustanowieniem strefy ochronnej, zobowiązany jest właściciel ujęcia wody (art. 471 ust. 9).

Wniosek wraz z załącznikami powinien zostać podpisany przez właściciela ujęcia. W przypadku kiedy wniosek składa pełnomocnik właściciela ujęcia wody, należy załączyć stosowne pełnomocnictwo wraz z potwierdzeniem wniesienia opłaty za pełnomocnictwo (jeżeli dotyczy).

Powyższe materiały należy złożyć w 1 egzemplarzu w formie wydruku oraz w formie elektronicznej.

Wniosek można złożyć:

- 1) przesyłając pocztą na adres:
Małopolski Urząd Wojewódzki, ul. Basztowa 22, 31-156 Kraków
- 2) osobiście w siedzibie Urzędu:
 - Kraków, ul. Basztowa 22 - Dziennik Podawczy parter pok. 24
 - Nowy Sącz, ul. Jagiellońska 52 - Dziennik Podawczy parter pok. 34
 - Tarnów, al. Solidarności 5-9 Dziennik Podawczy parter pok. 5
- 3) za pośrednictwem elektronicznej skrzynki podawczej Małopolskiego Urzędu Wojewódzkiego ePUAP: /ag9300lhke/skrytka